

חייל שבועי 8.2.13

1. ט"ו בשבט. זכינו באירוע ט"ו בשבט מושקע ומהנה. הרבה תודות לראש הצוות **טל צוק** והחברים הנוספים שנתנו יד להצלחת הארוע: **נחשון ארז, הילה סגל, מיכל פז, ענת ברקול, רם עוז, חלי זלינגר, אביב כהנא, ימית לפידות, גידי קרון, אחאי** (מדריך שנת מצווה) נמסר ע"י **דרור אבודרם** נציג ועד האגודה לענייני תרבות

2. דף הבית של יואב מס' 38 מיום 3.2.13 – בקובץ המצורף ו**בקיטור** ..

3. פריצה לפאב מכתב לציבור מפורום החינוך

חברים שלום,
בהמשך לנושא הפריצה והגניבה מהפאב, ברצוננו לפרוס המידע, השתלשלות הדברים, ההתלבטויות והחשיבה להמשך.
ביום שישי בבוקר, זוהר ברוידא נכנס לפאב, ביחד עם שלומי שקד, בעניין נזילת מים, וגילו כי המקום נפרץ וכי נגנבו ממנו שתייה חריפה בשווי של כ 1,000 ₪, וגם הקופה בה היו כ 1,500 ₪ במזומן ועוד פתקי חיוב בערך של כ 3,500 ₪.
מז"פ שזומן למקום לקח טביעת אצבעות.
במהלך השבת עלה בדעתו של זוהר, כי המדובר בבני נוער, ועל כן חיפש וגם מצא באזורים בהם חשד כי נוער יחביא שתייה.
באותו הרגע, בו ניתן היה להזמין שוב את המז"פ ולהצליב את טביעות האצבע שעל הבקבוקים שנמצאו, העדיף זוהר לעצור ולנסות לסגור את העניין בבית.
במוצאי שבת זוהר התקשר אלי לשתף אותי בעניין, מאוחר יותר שיתפנו גם את מור – יו"ר פורום החינוך, את אמיר – יו"ר האגודה, ואת מדריכי הנוער והשמו"צ.
האפשרויות שעמדו בפנינו היו:
1. למצות חקירת משטרה.
2. לעזוב את הנושא ללא המשך טיפול וללא התערבות מצידנו.
3. להוביל מהלך, שתכליתו חינוך ארוך טווח, שיתכן ויניב פירות מידיים ויתכן שלא.

חשודים אפשריים:

1. כל אחד, לרבות גורמים חיצוניים לחלוטין.
2. נוער מקומי.
3. נוער מוסד מכלל צפית.

נתונים נוספים:

1. השתייה שנגנבה הייתה "שתיית צעירים". בקבוקי הוויסקי היקרים לא נגנבו.
2. פורים בפתח.
3. ביום חמישי בערב, הפאב היה סגור.

לאחר התייעצות עם עופר שפיצר, איש חינוך בהכשרתו, חוקר נוער בפנסיה ממשטרת קריית מלאכי, ועובד כיום בבית הספר התיכון באר טוביה כרכז תחום מניעת אלימות ופשע בקרב בני נוער, החלטנו לכנס את הנערים ביישוב, לשיחה בנוכחותו, על מנת לספר להם באופן בלתי אמצעי על המשמעויות של מעשים מעין אלו ועל הסיבוכים האפשריים. חשבנו אף כי אותם בני נוער, אשר יהיו בפגישה, יוכלו להעביר ולספר עליה לשאר בני הנוער ביישוב ובבית הספר.
בפגישה, אליה הגיעו 14 נערים, הוסבר לנוער כי בשום אופן לא רואים בהם חשודי ברירת המחדל.

הפרוצדורה המשטרית נעצרה, מכיוון שאין ברצוננו, עם כל חומרת המעשה הפלילי, להביא להשלכות חמורות על עתידם של אותם נערים (מטביעות האצבע ומאופי הגניבה ברור למשטרה שהיו אלו נערים). העונש המרבי על עבירה מסוג זה (התפרצות וגניבה) הוא 7 שנות מאסר בפועל לאדם בוגר. הוסברו להם המשמעויות של מעשים מסוג זה והשלכותיהם להמשך החיים. אם לא נצביע על חשודים ספציפיים, ולא תתבצע הצלבה של טביעות אצבעות על השתייה שנמצאה, סביר להניח שהתיק ייסגר כ"עברייני לא נודע". טביעות האצבע יועברו למחשב המשטרתי, ובפעם הבאה שהמשטרה תתקל באותן אצבעות, גם אם במעשה תמים כמו תעודות זהות ביומטריות, ובוודאי אם במעשה פלילי נוסף, הטביעות הישנות יישלפו והאישום יהיה חמור הרבה יותר. לכן, עדיף לסגור הנושא כבר כעת, עם כל חוסר הנעימות, ולא להמתין לעוד כמה שנים, כשהגב של הקהילה לא יהיה שם. השלכות של הרשעות פליליות עלולות להיות על שירות צבאי, עבודה, קבלה ליישוב כפרי או כל עניין בו נדרשת תעודת יושר. השיחה עם הנוער הייתה טובה, החברה התענינה, שאלו שאלות, הציעו הצעות והפגינו מעורבות ואחריות. כהורה לנער בשכבה, שמעתי אותם ממשיכים לעסוק בנושא גם ביום – יומיים שלאחר מכן.

להמשך –

1. זוהר רוצה בחזרה את הכסף ואת כתבי החוב. אם אלו לא יוחזרו בהקדם, סביר להניח שיפנה למשטרה, ויפעיל לחץ להמשך טיפול ולמיצוי החקירה במסגרת הרחבה יותר – קרי, צפית.
2. נכון לדעתנו לתחזק מערך מניעה והסברה רציף. לצערנו אנחנו חווים מקרים מסוג זה מעת לעת, במסגרת הרחבה (צפית) או ביישוב עצמו (גניבת רכבים, סמים, גניבת טלפונים סלולאריים ועוד).
3. במסגרת מערכת החינוך היישובית, היינו מעוניינים שהמקרה ייסגר ללא התערבות המשטרה, אולם במקרה זה, אם לא תושב הגניבה, יתכן ולא יהיה מנוס מפעילות משטרית רחבה יותר. עם פנים לעתיד, בתקופה הקרובה נכנס מפגש עם כלל הקהילה, לדיון ולמחשבה משותפים.

קיימות מגוון דרכים לטיפול במצבים שכאלו, נשמח למעורבות רחבה של כלל הציבור.

אמנון פישמן – נציג ועד האגודה בפורום החינוך היישובי.

